

Zdravljica

Spet tèerte so rodíle,
Perjátli! vínze nam sladkó,
 Ki nam ožívlja žíle,
 Sercé razjásni in okó,
 Ki vtopí
 Vse skerbí
 V potèertih pèrsih up budi.

Komú nar pred vesélo,
Zdravljico, brátje! čmò zapét?
 Bóg nášo nam dežélo,
 Bóg živi vès slovénski svét,
 Bráte vse,
 Kar nas je,
 Sinóv slovéče máttere!

Edínost, sréča, správa,
K nam nàj nazáj se vèrnejo!
 Otrók, kar íma Sláva,
 Vsi nàj si v róke séžeo!
 De oblást
 In z njó část,
 Obílnost bódo náša lást.

Bog žívi vas, Slovénke,
Prelépe, žlahtne róžice!
 Ni táke je mladénke,
 Ki náše je kerví deklè;
 Nàj sinòv
 Zárod nòv
 Iz vás bo stráh sovrážnikov!

Mladénči! zdéj se píje
Zdravljica váša, vi naš úp!
 Ljúbezni domačíje
 Nobèn naj vam ne vsmèrti strúp!
 Ker po nás
 Bode vás
 Jo sèrčno bránit' klícal čás.

Živé naj vsi naródi,
ki hrepené dočákat' dán,
 De, kóder sónce hódi,
 Prepír iz svéta bó pregnán,
 De roják
 Prost bo vsák,

Ne vrag, le sôsed bo meják!

Na zádne šè, perjátli!
Kozárce za-se vzdignimo!
Ki smo za tó se zbrátlí,
Ki dôbro v sèrcu míslimo.
Dokaj dni
Naj živí
Bog, kàr nas dôbrih je ljudí.